

۱ الف ۱- در زبان طبیعی ما جملات imperative را جملات دستوری که فاعل آن مخدوف است و جملات declarative را جملات بیانی که حقیقت را با فعل و فاعل بیان می کنند می نامیم
 ما در programming language به هر کد یک دستور declarative یا یک تغییر value یک variable می نامیم
 اما یک expression که imperative است یک variable را با دستوری تغییر می دهد (تغییر می دهد)

۲- در واقع اگر جایی یک تغییر می شود و متغیری دیگر را در آن scope قرار دهیم نباید تغییری در مقدار ما ایجاد شود یا به عبارت دیگر یک scope اگر ما تعداد معینی متغیر تعریف شده مثل x_1, x_2, \dots, x_n داشته باشیم و یک expression داریم مثل e و آن نظر بگیریم که شامل این متغیرها (x_1, x_2, \dots, x_n) باشد، مقدار این expression در هر scope مقدار ثابتی دارد.

۳- به دلیل آنکه در زبان های (pure-functional)، expression ها عملی مستقل هستند و این زبان ها زبان های declarative هستند، پس به دلیل عدم تداخل و ارتباط بین expression ها می توان برای هر expression یک جملات parallel انجام داد. در واقع وقتی ما می بینیم e_1, e_2, \dots, e_n یا $e_1 \text{ call } e_2$ می کنیم، چون e_1 تا e_n مستقل هستند و فرقی نمی کند که به ترتیب یا به همزمان اجرا شوند، پس می توانیم این کارها را به صورت موازی می کنیم.

۴- هر یک از این موارد بهینه سازی می شود و می توانیم بهینه سازی را Resource ها، چاره در هر صورتی که اجرا می کنیم expression به تغییر می دهیم و البته باید یعنی e_1, e_2, e_3 if e_1 then e_2 else e_3 می رود. حالا می بینیم e_1, e_2, e_3 به صورت همزمان یعنی می بینیم که می توانیم این expression ها را موازی می کنیم که هر یکی e_1, e_2, e_3 را انجام دهیم که به ترتیب در وقت منابع و محاسبات اضافی می آید.

۵ ب Fibonacci

Fun Declarative-Fib(n : int)

```

if  $n > 2$ 
    return (Declarative-Fib( $n-1$ ) + Declarative-Fib( $n-2$ ))
else
    return 1;
    
```

Fun Imperative-fib(n, int)

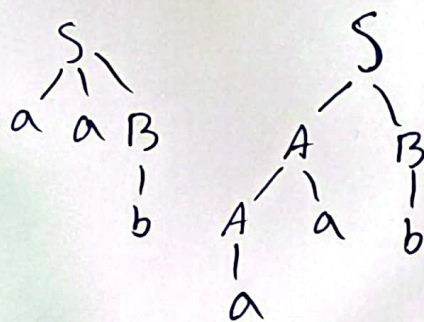
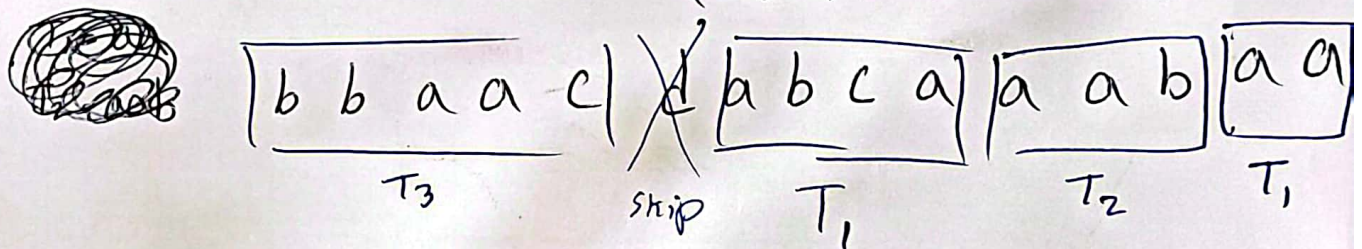
```

int num1 = 1;
int num2 = 1;
for (int i = 2; i < n; i++) {
    if (min(num1, num2) == num1)
    if (min(num1, num2) == num1)
        num1 = num1 + num2
    else if (min(num1, num2) == num2)
        num2 = num1 + num2
}
return max(num1, num2)

```

$$T = T_1 + T_2 + T_3$$

در این روش (panic mode) باید آنکه skip کنیم یا یک
match (skip, d) (دو)

حالت ۲ استنتاج داریم پس می فهمیم درست. (3)

حال باید رفع ابهام کنیم.

برای رفع ابهام یک عبارت با تأخیری مثل $S \rightarrow aaB$ را حذف می کنیم بدون آنکه زبان عوض شود. چرا که نمی دانیم aaB با استنتاج از ۲ بار A, یکبار B قابل ابراهند. (دقت با)

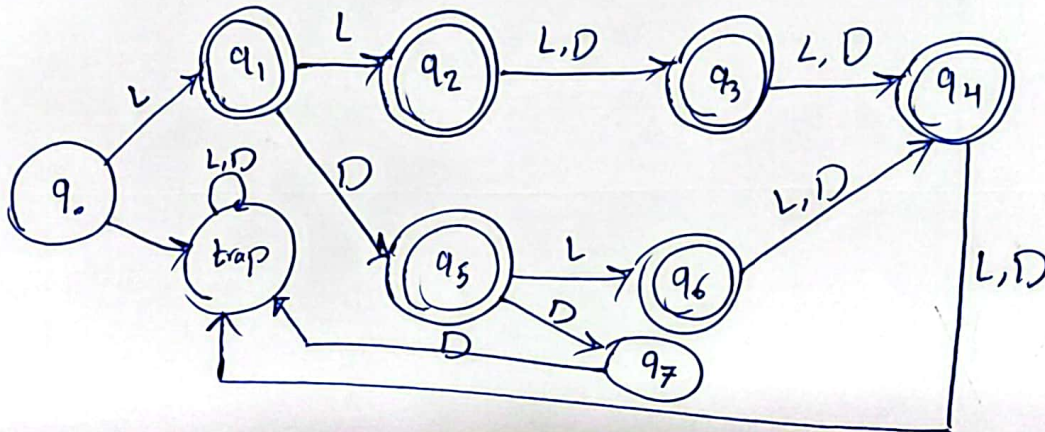
$S \rightarrow AB$
 $A \rightarrow a | Aa$
 $B \rightarrow b$

$s \rightarrow asa sb \mid asb sa \mid bsasa \mid ss \mid \epsilon$ (الف) (4)

$S \rightarrow [] \mid [E]$

$E \rightarrow S \mid 0 \mid 1 \mid E, E$

(ب) (5)

Letters = $[a-z]$ (حروف کوچک انگلیسی)

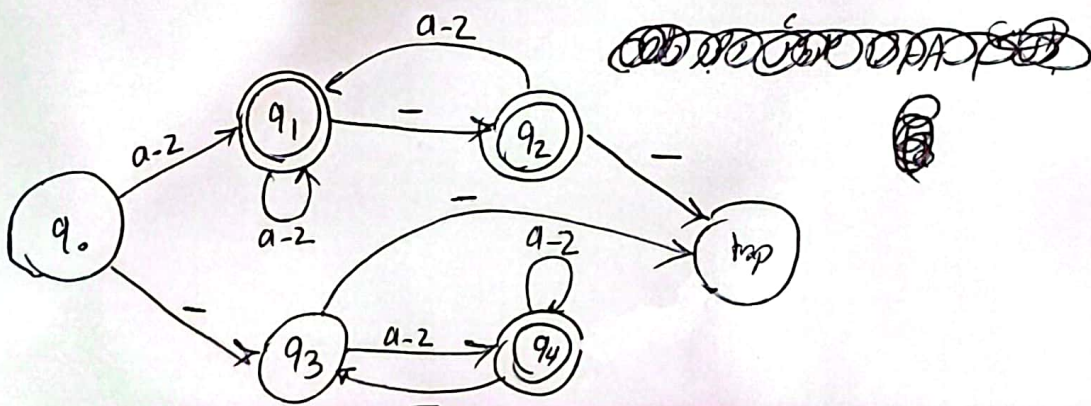
Parser =

$\Rightarrow \text{private} = (US^+)(US^+)^* \rightarrow (US^+)(US^+)^* =$

$(US^+)^+ \rightarrow \text{private}$

$\text{public} = S^+(US^+)^*(U + \epsilon)$

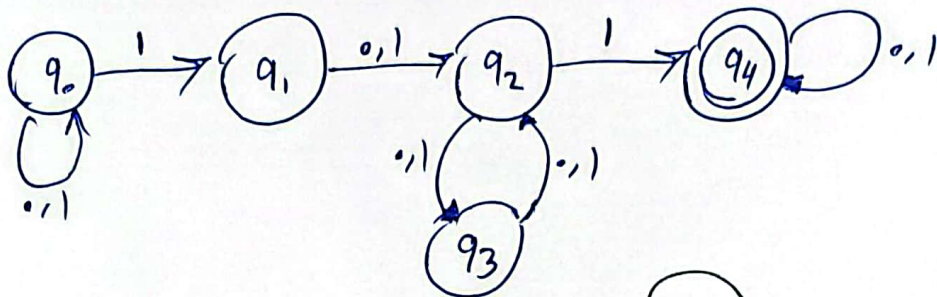
$L = \text{private} + \text{public}$

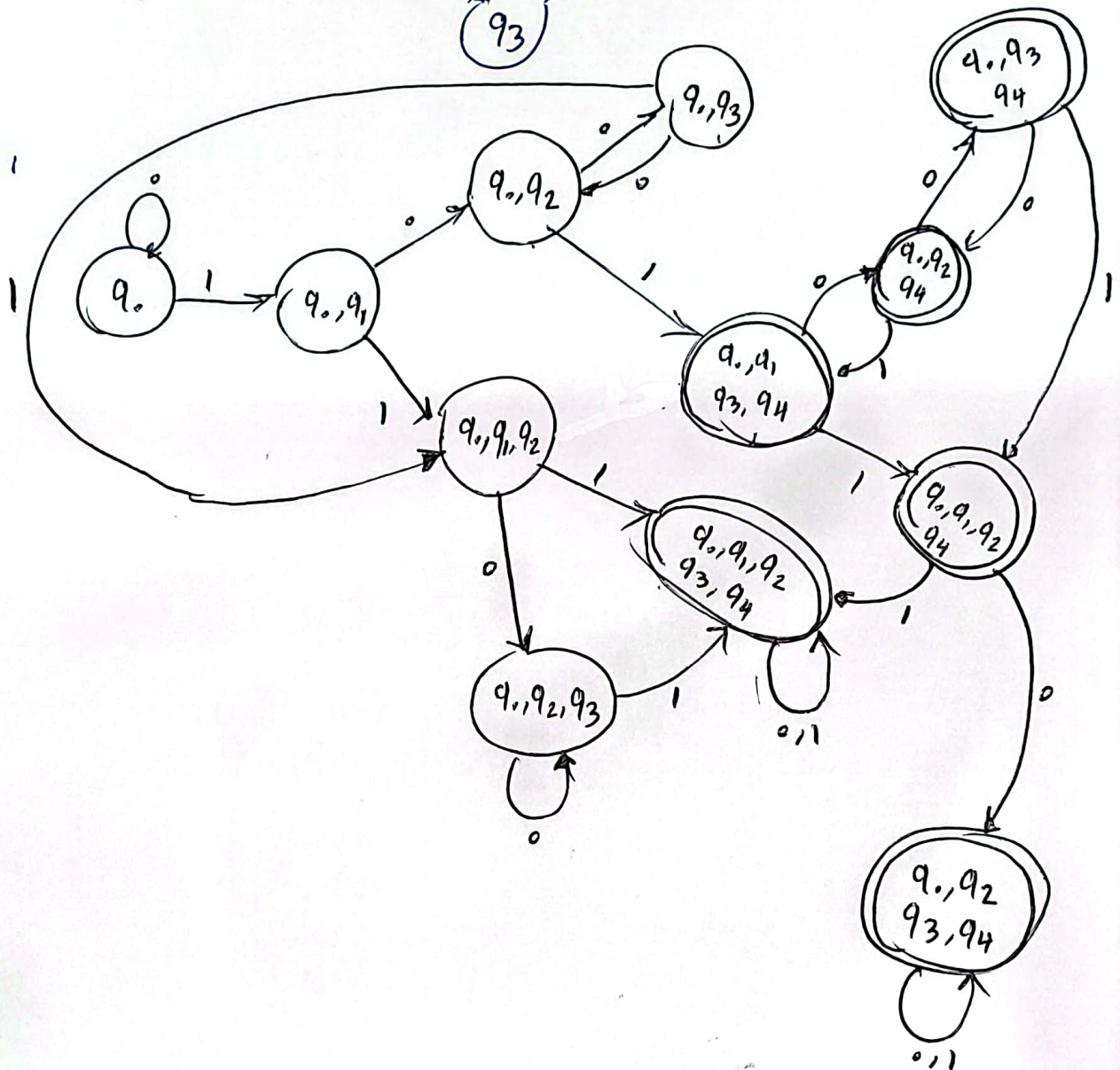
$(0+1)^* 1 (0+1)^* ((0+1)(0+1))^* 1 (0+1)^*$

12.

NFA

DFA

Digits = [0-9]

Float = Binary-f + Decimal-f + Hex-f ✓ (6)

Letters = ~~[0-9, A-F]~~ [0-9, A-F]

$$R_{\text{exp}} = b - (0+1)^* + h - (\text{Letters})^* + (d + e)(\text{Digits})^*$$

$$R_{\text{decimal}} = b - (0+1)^* \cdot (0+1)^* + h - (\text{Letters})^* \cdot (\text{Letters})^* + (d + e)(\text{Digits})^* (\text{Digits})^*$$

$$R_{\text{fraction}} = R_{\text{exp}}$$

ب. الفraction

$$R = R_{\text{exp}} + R_{\text{decimal}} + R_{\text{fraction}}$$